

O HRÁDKU VĚSTRUŮ I A TAMĚŠJÁ Ā•M PĀ•NOVI

StĀ™eda, 02 zĀĵĀ™Ā- 2015

Sedím na terase výletní restaurace na VĀ•truši. Obdivuji z terasy výhled na mĀ•sto a soutok Ā™íĀ•ky Bílina a Ā™eky Labe. Sedím, popiji kávu a piši povĀ•st o hrádku VĀ•truše. V dobách dávných, kam pamĀ•Ā• bývalých osadníků sahá, se stal následující pĀ™íběh. Vrch, o kterém bude Ā™eĀ•, byl pĀ•vodně vrchem šibeníĀ•ním.

V roce LP 826 na soutoku Ā™ek Bíliny a Labe vystavĀ•l ctihodný rytíĀ™ LabohoĀ™ hrádek. StĀ™eĀ•il osadu vzniklou z soutoku obou Ā™ek. Hrádek pojmenoval VĀ•truš, podle své choti. Zmínku najdeme v kronice pana Hájka z LiboĀ•an.

V prĀ•běhu Ā•asu hrádek mĀ•nil pány. A jak uĀ• to bývá, dobrého stĀ™ídal ukrutník. V době, o které se zmiĀ•uje pan Hájek z LiboĀ•an, hrádek vlastnil i obýval obávaný rytíĀ™. RytíĀ™ pyšný, bohatý ale nesmírnĀ• krutý. Lid jej Ā•astoval jménem Nekalota. Musím dodat, Ā•e právem. Nekalota z nudy a zloby vymýšlel lotroviny, nepravosti a ukrutnosti zamĀ•Ā™ené k proti mĀ•šĀ•anĀ™ a lidu v podhradí. Oblíbené bylo lití vaĀ™ící smĀ•ly na tesaĀ™e a zedníky, pracující v podhradí. Kumpáni z Ā™ad panstva si o nĀ•m vyprávĀ•li, Ā•e jaký je to Ā•tverák… HnĀ•vu mĀ•šĀ•anĀ™ se obávají nemu Ā•emeslníci, tovaryši, hokynáĀ™i i s pány konšely, byli lidé bohabojní, poslušní a bázlivi. Máje strach z krutosti pána Nekaloty, vše snášeli v pokoĀ™e. Pán na hrádku proto mohl vymýšlet nové a nové lotroviny. Jeho dalším konĀ•kem bylo rozmnoĀ•ování svého bohatství. Miloval okázalosti a nádheru. Komnaty na hrádku byly jeho chlobou. Sám obdivoval své poklady. Koberce z dalekých krajín, poháry z kĀ™išĀ•álu, zlaté mísy, nádobí jídelní, lĀ•íce, noĀ•e.... vše jen ve zlatĀ• a stĀ™íběĀ™e. Jeho nejvĀ•tš byly zbranĀ• z exotických zemí. Na bohatství byl náleĀ•itĀ• pyšný. MĀ•l takĀ™ka vše.

Jak uĀ• bývá, nesmírnĀ• ale touĀ•il po nĀ•Ā•em, co nemĀ•l – tedy po stroji vrhacím. Katapultu. Uhranul mu ve vojnĀ• tureckých. Byl muĀ•em Ā•inu. Kdesi v Uhrách ho posléze koupil a koĀ•mi pĀ™ivlekl na svĀ•j hrádek. Metací stroj nechal ukotvit u hradeb smĀ•rem k Ā™ece a hlavnĀ• na rynek. Nemohl se doĀ•kat, aĀ• strojem metacím provede nekalotu mĀ•šĀ•a hokynáĀ™Ā™ a tovaryšĀ™ dole v podhradí rozrĀ•stajícího se mĀ•sta Ústí. S Ā•eládkou stejnĀ• zvrhlou, hledal, co katapultem poslal dolĀ• v rynek, by se co nejvíce pobavili. Do rukou jim padly mršiny zvĀ•Ā™e, které ještĀ• nikdo nespálil. Naplnili zdechlinami lĀ•ící stroje a - uĀ• pak jen sledovali, jak mršiny padají na rynek mezi stánky hokynáĀ™ek. Byl právĀ• jarmark. KdyĀ• se dílo podaĀ™ilo, nebyli páni k udrĀ•ení. Propuklo bujaré veselí. Jojo, hradní pán je fakt Ā•tverák… V podhradí pochopitelnĀ• Ā•ádné veselí nepanovalo. PrávĀ• naopak. Báby láteĀ™ily. Nekalotu proklínaly a posílaly ke všem Ā•ertĀ™. A jejich manĀ•elé? Ti dostali téĀ• svĀ•j díl za svou bojácnost. Strachy ale ani nyní nemysleli na odvetu, na jakoukoliv pomstu. Ā•eka plynula, Ā•as bĀ•Ā•el. Rok se sešel s rokem a manĀ•elka rytířka porodila dcerku. Jak bába porodní poznamenala - dĀ•vĀ•átko jako cumel. Sláva byla veliká. Gratulace stĀ™ídal gratulace. Hradní paní v dobrém rozmaru ohlásila, Ā•e na poĀ•est narození jejich sluníĀ•ka bude poĀ™ádat velkolepý bál. Zvána byla veškerá honorace široko daleko. Aby otupila zlost lidu v podhradí, na bál osobnĀ• pozvala i Ā•eny mĀ•šĀ•anĀ™. Podhradí oĀ•ilo. Ā•enské kupovaly a shánĀ•ly všemouĀ•nou parádu. TĀ•šení bylo obrovské. VĀ•dyĀ• na takovou slávu jdou poprvé. Pánové mĀ•šĀ•ané nevĀ•Ā™ili svým oĀ•ím. Rozum nebral, co to ty Ā•enské vyvádĀ•jí? MĀ•šĀ•ané nebyli blbouni a i kdyĀ• se rytíĀ™e báli, došlo jim, Ā•e toto bude dobrá pĀ™ na pomstu. Mnuli si ruce – však ta bude sladká! NeĀ• se kdo nadál, slavnost byla za dveĀ™mi. Na hrádek VĀ•truše se hrnuli hosté. Nikdo nesmĀ•l chybĀ•t. Muzikanti fidlali, aĀ• se z nich Ā™inul pot. MĀ•štky v podhradí se chystaly – ale – ale -ouvej, jejich paráda nikde! Jejich poloviĀ•ky se pochlapily. Pánové své Ā•enské zavĀ™eli a do parády se oblékli sami! Cestou kaĀ•dý popadl hĀ•l a hajdy na bál. StraĀ•e nic nevarovalo. Paní pĀ™ pozvala i Ā•enské z podhradí… Pak to šlo ráz na ráz. Mela byla veliká. Hole konaly, nikoho neušetĀ™ily. Trestnou výpravu zaskoĀ•ila skuteĀ•nost, Ā•e rytíĀ™ se snad propadl do zemĀ•. Nebyl k nalezení. Ni ztraceno, pĀ™išel nápad. Ukryjí se za branou v kĀ™oví s výhledem na cestu k bránĀ•. VĀ•Ā™ili, Ā•e ukrytý darebĀ• vše utichne a bude chtít pláchnout. NeĀ•ekali dlouho. Ticho a klid jej vylákalo z úkrytu. Vylezl ze lĀ•íce katapultu a šupem pádil k bránĀ•. ÚtĀ•k se našemu hrdinovi, rytíĀ™i Nekalotovi, nezdaĀ™il. Byl lapen. Dostal sem tam nĀ•jakou herdu a strachem bez sebe škemral o milost. NedoĀ•kal se. Milého rytíĀ™e dostrekli zpĀ•t ke lĀ•ící metacího stroje. Doslova jej tam nacpali... a frrrr!! Katapult, který tak obdivoval, jej jako zdechlinu vrhl do rozvodnĀ•né Ā™eky Labe. Jak hodnĀ• se mĀ•šĀ•anĀ™ ulevilo, jak hodnĀ• si oddechli, povĀ•st nepraví. KaĀ•dopádnĀ• tak skonĀ•ila Ā•ivotní pĀ™ tamĀ•jšího tyрана, a tak konĀ•í i tato povĀ•st.

-doktor-